

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Duś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Konrad Wytrykowski

Agnieszka Inga Zielonka (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie obwinionego prokuratora P. C.

po rozpoznaniu w Sądzie Najwyższym Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2022 r.

wniosku z dnia 17 stycznia 2022 r. o przekazanie sprawy według właściwości złożonego przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...] R. W. – obrońcę obwinionego prokuratora P. C.

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 oraz art. 145 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2021 r. poz. 66, dalej Prawo o prokuraturze)

postanowił:

I. uwzględnić wniosek o przekazanie sprawy według właściwości złożony przez obrońcę obwinionego,

II. przekazać sprawę Sądowi Dyscyplinarnemu przy Prokuratorze Generalnym – do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2021 r. do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko prokuratorowi P. C. obwinionemu o to, że: „w okresie od 16 października 2019 r. do 16 marca

2020 r. w C., wówczas pełniąc funkcję Prokuratora Rejonowego w C., dopuścił się oczywistej i rażącej obrazę przepisów prawa, to jest § 64 ust. 1 i § 65 ust. 1 pkt 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (...) i art. 96 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – prawo o prokuraturze (...) w zw. z § 8 i § 15 ust. 1 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej prokuratorów przyjętego w dniu 12 grudnia 2017 r. przez Krajową Radę prokuratorów, poprzez brak właściwego nadzoru służbowego nad czynnościami podległego asesora Prokuratury Rejonowej delegowanego do wykonywania czynności w Prokuraturze Rejonowej w C. – J. Z., wyrażający się w zaniechaniu żądania relacji o przebiegu czynności w sprawie o sygn. PR Ds. [...] Prokuratury Rejonowej w C., przydzielonej w dniu 16 października 2019 r. do referatu asesor J. Z. i niezapoznawaniu się z aktami postępowania przygotowawczego do dnia 13 marca 2020 r., a nadto wydanie w dniu 16 marca 2020 r. polecenia pracownikowi sekretariatu zarejestrowania tej sprawy do jego referatu oraz odnotowania w systemie informatycznym SIP: postanowienia o wszczęciu dochodzenia datowanego 3 stycznia 2020 r., zarządzenia o powierzeniu dochodzenia datowanego 3 marca 2020 r., a przez to naruszenie zasady wykonywania czynności sumiennie i rzetelnie, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze” (k. 1257 – 1273).

Wnioskiem datowanym na 17 stycznia 2022 r. prokurator Prokuratury Regionalnej w [...] R. W. – będący obrońcą obwinionego prokuratora P. C. zwrócił się do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej o przekazanie sprawy obwinionego P. C. do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym jako sądu właściwego rzeczowo do orzekania w pierwszej instancji w niniejszej sprawie (k. 1451 – 1452).

Jak motywował obrońca „zgodnie z przepisem art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze, w pierwszej instancji co do zasady orzeka Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, a Sąd Najwyższy w składzie 2 sędziów Izby Dyscyplinarnej i ławnika Sądu Najwyższego natomiast orzeka w sprawach przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego lub umyślnych

przestępstw skarbowych w sprawach, w których wniosek złożył Sąd Najwyższy, oraz w sprawach o których mowa w przepisie art. 137 § 1 pkt 3 ustawy.” (k. 1351v).

W dniu 24 stycznia 2022 r., na zarządzenie przewodniczącego składu orzekającego, Sąd Najwyższy Izba Dyscyplinarna Wydział I., zwrócił się do Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej z pilną prośbą o udzielenie informacji, czy postępowanie przygotowawcze o sygn. akt PK XIV Ds. [...] zostało zakończone, jeżeli nie, to na jakim jest etapie, a w szczególności jaki status posiada w nim obwiniony P. C. – zakreślając przy tym termin 2 dni od otrzymania rzeczonego pisma.

Do czasu niniejszego posiedzenia odpowiedzi od Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej nie otrzymano.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy należało uznać za zasadny i jako taki zasługiwał na uwzględnienie.

Prawo o prokuraturze reguluje materię sądu właściwego do orzekania w sprawach dyscyplinarnych. Zgodnie z treścią art. 145 § 1 wymienionej ustawy w sprawach dyscyplinarnych orzekają - w pierwszej instancji:

1. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w składzie 3 członków;
2. Sąd Najwyższy w składzie 2 sędziów Izby Dyscyplinarnej i 1 ławnika Sądu Najwyższego w sprawach przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego lub umyślnych przestępstw skarbowych lub w sprawach, w których wniosek złożył Sąd Najwyższy, oraz w sprawach, o których mowa w art. 137 § 1 pkt 3;

natomiast w drugiej instancji orzeka Sąd Najwyższy w składzie 2 sędziów Izby Dyscyplinarnej i 1 ławnika Sądu Najwyższego. Przywołany przepis, nie pozostawiając żadnych wątpliwości interpretacyjnych rozstrzyga wprost o właściwości rzeczowej sądów orzekających w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów.

Analiza treści zarzutu wskazanego we wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko prokuratorowi P. C., a także jego uzasadnienia przez pryzmat art. 145 § 1 pkt 1b rodzi uzasadnione wątpliwości, które nie pozwalają wprost na stwierdzenie, aby swoim zakresem obejmował przewinienie dyscyplinarne wyczerpujące znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego lub umyślnego przestępstwa skarbowego, a także by był skierowany w sprawie, w której wniosek złożył Sąd Najwyższy, czy w sprawie, o której mowa w art. 137 § 1 pkt 3.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału, zważyć należy, że w związku z zarzuconym obwinionemu przewinieniem dyscyplinarnym przeciwko prokuratorowi P. C. nie toczy się żadne postępowanie karne zarówno o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego, jak i o umyślne przestępstwo karbowe.

W tym miejscu, Sąd Najwyższy podziela argumentację obrońcy wyrażoną we wniosku o przekazanie sprawy według właściwości wskazując, iż: „... zgodnie z przepisem art. 143 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze, jeżeli przewinienie dyscyplinarne wyczerpuje znamiona przestępstwa, sąd dyscyplinarny wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 135 1 ustawy. Wobec obwinionego prokuratora P. C. przez prawie okres dwóch lat od ujawnienia przewinienia dyscyplinarnego nie skierowano do Sądu Dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. (...) przez okres blisko dwóch lat nie zgromadzono takiego materiału dowodowego, który dałby podstawy do sformułowania zarzutu niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratora P. C. i skierowania do Sądu Dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.” (k. 1451v).

Mając na względzie powyższą argumentację Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.